

Bessenyei Ferenc Művészeti Díj 2017. évi díjátadó ünnepe

Tisztelt Polgármester Úr, kedves Díjazottak, kedves vendégek és kedves városatyák, akiket nagy tisztelettel és hálával üdvözlök, hiszen ezt a díjat Önök alapították és gondozzák.

Nemrégiben mintegy vádként valaki azt vágta a fejemhez, hogy ez a díj nem Bessenyei Ferencről szól. Kijelentése először megdöbbsentett, de aztán rájöttem, hogy az illetőnek igaza van: ez a díj valóban nem Bessenyei Ferenc személyéről szól. Hanem olyan művészekről, akiket a város érdemesnek ítél arra a kitüntetésre, hogy egy Bessenyei Ferencről elnevezett díjjal jutalmazzon. Ez a díj Bessenyei Ferenc nevét viseli, és ez a tény az elmúlt kilenc év díjazottainak kiválasztásánál döntő szerepet játszott: A város az alapító-okirat szellemében minden évben olyan előadóművészeknek adományozta, akiknek művészi hitvallása közel áll Bessenyei Ferencéhez amit az jellemez, hogy az igazi művész nem „önmagát akarja kifejezni”, nem önmagát akarja érvényre juttatni a színpadon, hanem a művet, amiben játszik, a feladatot, amit rábízta. Ráadásul ez a díjkiosztó arra is kiválóan alkalmas, hogy Bessenyei Ferencről szülővárosában évente egyszer biztosan megemlékezhessünk.

Bessenyei Ferenc a róla szóló könyvben arra a kérdésre, hogy miért nem hajlandó kicsit jobban megfelelni médiauralta korunk ízlésének, miért nem hajlandó egy kicsit „trükközni”, ezt válaszolta: „Nem képviselhetek mást, mint ami meg van írva. Azok a szellemek, akik az általam játszott darabokat írták, nem ezt a romlott világot képviselték. Hozzám, az én egyéniségemhez az igazságok, a valódi emberi értékek tartoznak. Ezen én nem tudok erőszakot tenni a siker kedvéért sem, mert én ebben hiszek. Nem vagyok hajlandó bármit reprodukálni. Az emberiségnek, azaz az emberiségnek van egy szelleme. Hozzám ez a szellem tartozik. Nemcsak nem tudom, de nem is akarom ezt a mostani világot képviselni, sem kijátszani; inkább belehalok.”

Nos, hűen e művészi hitvalláshoz, Hódmezővásárhely város közgyűlése idén megint olyan művészeket díjaz, akik a nagyobb siker kedvéért sem hajlandók elárulni művészetüket, akik nem pillanatemberké, akik nem médiakreálta sztárok, akik nem trükkökből élnek a színpadon, hanem vállalva mindazt a hátrányt, ami ezzel jár, „csak” (idézőjelbe téve) szolgálnak; szolgálnak egy előadást, vagy szolgálnak egy ügyet, szolgálják a közösségüket és a közönségüket, és ezzel az egész országot, az egész magyarságot.

Kedves Borsos Annamária! Az elmúlt kilenc évben nem emlékszem olyan esetre, amikor a város polgárai akkora egyetértéssel és összefogással javasoltak volna valakit a díjra, mint most Önt. Hirten nem is jut eszembe más művész, akire a megbízhatóság, a művészi szerénység jelző annyira illene, mint Önre. Bármilyen kulturális eseményen vettem, illetve vettünk még férjemmel együtt részt Hódmezővásárhelyen, Ön mindig ott volt, és a szó legnemesebb értelmében „szolgált”. Külön örülök, hogy az egyik ajánlás így fejezi be az Ön méltatását: „Olyan ember, aki eddigi életművével megtestesíti és tovább élteti azt a szellemiséget, amit a díj névadója és maga az elismerés sugall.”

Kedves Zsuzsa! A Feriről szóló könyvben így vallottál magadról: „Én eljegyeztem magam ezzel a színházzal és ezzel a műfajjal. Ehhez borzasztó nagy alázat kell. Amit rám osztanak, azt én igyekszem a lehető legjobb tudásom szerint eljátszani. Nekem első a színház, mert elhivatottnak érzem magam.”

Aztán azt is elmondtad, hogy Feri egy előadás után így gratulált neked: „Jól van, most már látom, nem lesz gondod öregkorodban sem”, amivel azt ismerte el, hogy nem csak a vígjátéki, de a drámai helyzeteket is kiválóan oldod meg.

Még azt is mesélted, hogy a Hegedűs előadásain jelenészetek előtt Ferivel együtt sétáltatok a díszlet mögött a színpadon, Feri vitte a darabbeli kellékedet, a fonott kosaradat, és miközben mesélt Neked, fogta a kezedet. És te nézted a kezét. Így fejezted ki magad: „A színész életében ezek a legértékesebb pillanatok. Számomra az volt, a dal is, és az, ahogy ő szeretett engem.” Kedves Zsuzsa, fogadd ezt a díjat Feri síron túl is ható szeretetének jeléként.